

апогей. Само за тези два месеца инфлацията нараства до 409.9%, надминавайки цялата 1996 година, а валутният курс достига до астрономическите 3 000 лева за долар. Икономиката е подложена на силен хиперинфлационен шок. Тъй като кризата е съпроводена от банкрут на 14 (от общо 27) търговски банки и от колапс на цялата финансова система, Визан нарича периода "Втората финансова криза". Извлеченият цикличен компонент представя това поведение на икономиката изключително добре. Кризисният период се достига през февруари (средата на първото тримесечие на 1997 г.), където е отбелязана и най-ниската стойност на цикличния компонент (фиг. 5). След това рецесията отслабва, но времето, необходимо за възстановяването, се оказва продължително. Рецесията обхваща втората половина на 1996, 1997, 1998 и 1999 година. Първите две тримесечия на 2000 г. са с отрицателен относителен прираст, третото - с положителен, а четвъртото - отново с отрицателен. За разлика от предходния период, където всички прирасти са отрицателни и попадат в рецесия, за втората половина на 2002 г. може да се предположи, че това все още не е експанзия, но вече не е и рецесия. По-скоро икономиката дава първите сигнали на оживление. Възстановяването се достига в началото на 2001 г., когато икономиката показва стабилен положителен прираст за повече от три тримесечия. Експанзията обхваща 2001 и първите девет месеца на 2002 година.

Като се анализира периодът преди кризата, може да се оспори заключението на Визан, че рецесията започва през юни 1995 г. Последната положителна стойност на цикличния компонент е за четвъртото тримесечие на 1995 г. и е значителна по размер, сравнена с отрицателните величини след нея, които са малки по-абсолютна стойност. Тези две тримесечия на 1996 г. могат да се приемат за кратък период на преход от експанзия към рецесията, която настъпва през втората половина на годината. За начало на кризата може да се приеме третото тримесечие на 1996 г., когато икономиката показва значителен отрицателен прираст за повече от три последователни тримесечия. За крайна точка на рецесията може да се приеме второто тримесечие на 2000 г., тъй като е последното, принадлежащо към група от 3 последователни отрицателни прираста.

Периодът от началото на 1994 г., за който не може да се изчисли цикличен компонент поради загубата на наблюдения в процеса на анализа, може да се разглежда като експанзия, тъй като предхожда рецесията. За по-сигурно заключение по въпроса обаче е необходима допълнителна информация.

Крайното заключение от анализа е, че времето след 1994 г. може да се раздели на три основни периода. Първият завършва в края на 1995, като икономиката се намира в състояние на експанзия. Вторият период - от средата на 1996 до средата на 2000 г., е фаза на рецесия - силна и продължителна. През втората половина на 2000 г. обаче се появяват първите сигнали на възстановяване и след 2001 година икономиката отново е във фаза на експан-